

Stónina hora z čěmnyr Doton,
 Byrnjež bytoj susodaj,
 Nihdy rukowz lubym stowom
 Sebi zawdau nymježaj!
 Twij Dawriš.

115.

Starcowe konanje.
 Zasweća dnye stónco cõpste
 Hliscě pozdž'e nazy mu;
 Ale kwětki sebižadne
 Zbudž'ic' nymže ke kćerju.
 Duhri jeho džiwošworne
 Mocy wjzon z hubjeja;
 To lazasyle dozempje
 Žita we nim zkhadž'aja.
 Twij Dawriš.

116

Njemudrawólba.
 Prindž'e do zahody holiwa,
 Wobhladowje sam w radosci
 Kanšo w kćewje směw kolaja
 Křane rože w pyšnosci.
 Njemudraw sej woli spěšnje,
 Šćipje, kotruj wuboda